

Vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Mindre udgifter for regioner i forbindelse med afskaffelse af central overlægevurdering	Begrænsede nettoudgifter for Sundhedsstyrelsen til bl.a. journaladministration
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Færre administrative opgaver for regioner som følge af afskaffelse af central overlægevurdering	Begrænsede administrative opgaver for Sundhedsstyrelsen til bl.a. journaladministration
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Kvalitetssikring af kosmetisk behandling i privatpraksis	Merudgifter vedrørende registreringsordning m.v. for praktiserende lægers udførelse af kosmetisk behandling og betaling af årligt gebyr
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Bedre patientsikkerhed vedrørende kosmetisk behandling	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Kapitel 1

Til § 1

Lovens formål, der beskrives i stk. 1, er at styrke patientsikkerheden og fremme kvaliteten af sundhedsvæsenets ydelser gennem autorisation af nærmere bestemte grupper af sundhedspersoner, hvor andres virksomhed på det pågældende virksomhedsområde kan være forbundet med særlig fare for patienter.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 fastlægger autorisationsbegrebets to vigtigste funktioner: Forbeholdt ret til at anvende en bestemt titel, og for visse autorisationers vedkommende: Forbeholdt ret til at udøve en bestemt sundhedsfaglig virksomhed. Bestemmelserne har karakter af introduktion, idet der henvises til de specifikke regler i afsnit II.

Forbeholdt titel skal forstås på den måde, at alene den, der er autoriseret som f.eks. læge, må anvende betegnelsen læge, jf. § 27, stk. 2. Ved anvendelse forstås også de tilfælde, hvor en person benytter betegnelser eller i øvrigt fremstår, som om vedkommende har en autorisation.

Med den forbeholdte titel styrkes patientsikkerheden over for borgerne, der hermed kan sætte lid til den pågældende autoriserede sundhedspersons faglighed. Tilsvarende vil sundhedsmyndighederne med større sikkerhed kunne knytte respektive autoriserede sundhedspersoner til deres virksomhed – med forudsætning om, at tilsynsmyndigheden vil kunne gribe ind over for sundhedspersoners manglende sindstilstand og faglighed.

Et bestemt virksomhedsområde kan være forbeholdt en bestemt gruppe af autoriserede sundhedspersoner, hvor andres virksomhed på det pågældende område kan være forbundet med særlig fare for patienten. F.eks. er det alene læger, der må udøve lægevirksomhed, som f.eks. operative indgreb, jf. § 27, stk. 3, og § 74, stk. 2.

For at få autorisation stilles der uddannelsesmæssige krav, og der fastsættes pligter for de autoriserede sundhedspersoner i forbindelse med udøvelsen af deres virksomhed. Staten fører tilsyn med de autoriserede sundhedspersoner, og der er fastsat særlige regler for frasigelse, fratagelse og generhvervelse af autorisation samt virksomhedsindskrænkning og ophør heraf.

Tilsynet med sundhedspersoner sker efter sundhedslovens § 215. Klager over autoriserede sundhedspersoner samt indberetninger fra Sundhedsstyrelsen behandles af Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, jf. kapitel 2 i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.

Ved siden af det fælles overordnede autorisationsbegreb findes der særbestemmelser for de enkelte grupper af autoriserede sundhedspersoner, navnlig for læger og tandlæger, som er reguleret i afsnit II.

Kapitel 2

Bestemmelserne i kapitel 2 vedrører meddelelse af autorisation.

Til § 2

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i de 14 gældende autorisationslove og